
117 . Topolița | Comuna: Grumăzești | Județ: Neamț | Punct: La Nord-Vest de sat | Anul: 2017

Anul: 2017

Cod RAN: 122944.01

Perioade: Preistorie

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu

Tipuri sit: descoperire izolată

Categorii sit: Domestic

Autori: Vasile Diaconu, Constantin Preoteasa, Carsten Mischka, Doris Mischka, Benedikt Praschl, Magdalena Schaffer, Franziska Wanka, Fabian Gapp

Instituții: Complexul Muzeal Județean Neamț, Complexul Muzeal Județean Neamț, Friedrich-Alexander Universität Erlangen-Nürnberg, Germania, Friedrich-Alexander Universität Erlangen-Nürnberg, Germania, Friedrich-Alexander Universität Erlangen-Nürnberg, Germania, Friedrich-Alexander Universität Erlangen-Nürnberg, Germania, Friedrich-Alexander Universität Erlangen-Nürnberg, Germania

Raport

Situl pluristratificat este amplasat pe terasa din partea dreaptă a Pârâului Valea Seacă, la aproximativ 500 m sud-est de situl Săcălușești-Valea Seacă și 1 km m sud-est de fosta Cooperativă Agricolă de Producție Târgu Neamț. În prezent acesta ocupă parțial nord-vestul satului Topolița (comuna Grumăzești) și nord-estul satului Săcălușești (comuna Agapia).

Stațiunea a fost descoperită în anul 2001 de către Vasile Diaconu, care în perioada 2004-2006 a efectuat o serie de cercetări de suprafață -nota 1.

Vestigiile identificate aici au fost încadrate de către descoperitor în eneolitic (cultura Precucuteni), epoca bronzului (cultura Noua), epoca fierului (Hallstatt) și antichitate (secolele II-III d.H.) -nota 2.

În anul 2017 au fost efectuate investigații arheologice interdisciplinare neinvazive, ce au afectat parțial situl și zona sa limitrofă, constând în cercetări de suprafață, fotografiile aeriene cu drona, modelarea digitală a terenului și prospecțiuni geomagnetice, în vederea reevaluării potențialului stațiunii, stabilirii formei, dimensiunilor și limitelor depunerii antropice, precum și a gradului actual de conservare a vestigiilor. Laturile de sud-vest și nord-est ale stațiunii nu a putut fi prospectată datorită existenței vegetației arboricole, a unei livezi, precum și a stâlpilor rețelei electrice de înaltă tensiune.

Rezultatele acestor cercetări atestă prezența unui sit din faza Precucuteni II probabil nefortificat, de formă relativ rectangulară (dreptunghiulară), orientat pe direcția NV-SE, cu suprafața păstrată de aproximativ 2 ha, în cuprinsul căruia se găsesc mai multe complexe (gropi și resturi de construcții, acestea din urmă fiind dispuse probabil pe șiruri neregulate).

În prezent stațiunea este afectată de lucrările agricole.

Note

- 1) V. Diaconu, Depresiunea Neamț. Contribuții arheologice, Bibliotheca Memoriae Antiquitatis, XXVIII, Editura „Constantin Matasă”, Piatra-Neamț, 2012, p. 39, nr. 44.
- 2) Ibidem, p. 39, 229, 232, 234, 236, 237, 240, 241, nr. 44, fig. 23/1-11; 26/3, 4; 28/10; 30/6; 31/9, 10; 34/1, 2; 35/7, 8.

Informații suplimentare online

[Raportul 5903 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
